

လှိုင်းကြွဖြူ (လားရှိုး)

နေရိပ်ထိုးတဲ့လ
ကြယ်ပျိုးတဲ့လ

အချစ်လုံးချင်း ဝတ္ထုသစ်

အခန်း(၁)

"EAM လုပ်ငန်းစုရဲ့ အသေးစိတ် လုပ်ငန်းတွေ ဆိုရင်တော့ စံပယ်ဖူး အိမ်ရာစီမံကိန်းဟာ လည်း EAM လုပ်ငန်းစုထဲမှာ ပါဝင်ပါတယ်။ Naung Yoe ခရီးသွားဝန်ဆောင်မှုနဲ့ လမ်းတံတား ပြုပြင်မှုလမ်းပိုင်း၊ နောက် တစ်ခုကတော့ Associate Company လို့ ဆိုတဲ့ အများ ပိုင် သွင်းကုန် လုပ်ငန်းကတော့ ရှယ်ယာဝင်တွေကို ဖိတ်ခေါ်ခဲ့တယ်။ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်တဲ့ လုပ်ငန်းဆိုတဲ့ အတိုင်း အကျိုးအမြတ်ကို အားလုံး သာတူညီမျှ ခံစားရတဲ့ ကုမ္ပဏီပါ"

ခန်းမထဲတွင် ကုမ္ပဏီ၏ အသံမှ လွဲ၍ နားထောင်သူများ အပေါင်းက မျက်တောင်မခတ်နိုင်ဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေရလောက်အောင် ‘ကုမ္ပဏီ’က လွှမ်းမိုးနိုင်ပါသည်။ ။

ကုမ္ပဏီ -

နာမည်က ခံညားစေးပိုင်သလို လူကလည်း ခန့်ညားမှုအပေါင်း ခညောင်းနေသောသူ ဖြစ်သည်။ ။

လုပ်ငန်းရှင်ကြီး မြောက်မြားစွာ၏ အလယ်တွင် ‘EAM လုပ်ငန်းစု’၏ တစ်နှစ်တာ ဘတ်ဂျက်ကို ချပြနေသော်လည်း စိုးရွံ့ခြင်း၊ ဝံ့ကြွားခြင်း အလျှင်းမရှိ။

ပုံမှန် သံမှန်နှင့် ခပ်အေးအေး ရှင်းပြနေသည်။ ။

လုပ်ငန်းသဘောအရ ‘ဦး’တပ်ခေါ်နေရသော်လည်း သူ့အသက်က (၃၀) ဝန်းကျင်သာ ရှိသေးသည်။ ။

အနောက်တိုင်းသွေး အနည်းငယ်ရောသည့် ဖခင်ဘက်က အမွေရထားခြင်းကြောင့် ဘယ် နေရာရောက်ရောက်၊ ဘယ်လောက်ဝေးဝေး မြင်နိုင် တွေ့နိုင်လောက်အောင် ကုမာရသည် Body Structure တောင့်တောင့်နှင့် အရပ်ခပ်မြင့်မြင့်ဖြစ်သည်။ ။

စွမ်းဆောင်ရည် ထက်မြက်သူပီပီ သူ၏ မျက်လုံးတို့ သည် အစဉ်သဖြင့် စူးရှတောက်ပ တတ်သည်။ ။ သူ့ရုပ်သွင်သည် လည်း တည်တည်တင်းတင်း အစဉ်သဖြင့် ရှိနေတတ်သည်။ ။

"Associated Company ဆိုတာ အများ ပိုင်ကုမ္ပဏီလို့ ဆိုထားပါတယ်။ အဲဒီ ကုမ္ပဏီမှာ ရှယ်ရာ ဘယ်လောက်ရာခိုင်နှုန်းထိ ထည့်ဝင်နိုင်သလဲဆိုတာလည်း သိချင်ပါတယ်"

ကိုယ့်ရှင်းလင်းချက်ပြီးသဖြင့် VIP ခုံတန်းတွင် ထိုင်နေသော ‘ကုမာရ’သည် အေးအေး လူလူ ထိုင်နေရခြင်းမဟုတ်ပေ။

ခန်းမအတွင်း မေးသူ၊ ဆွေးနွေးသူတွေနှင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေစဉ်။

ပေါင်ပေါ်တွင် Laptop တစ်လုံးတင်ကာ လုပ်ငန်းအစုစုတို့ ၏ ဝင်ငွေများကို ပြန်လည် တိုက်စစ်ရသည်။ ။ နိုင်ငံတော်သို့ ပေးဆောင်ရသည့် အခွန်များ ၊ လုပ်ငန်းအသီးသီးက ဝင်ငွေများ နှင့် ၎င်းဝင်ငွေတို့ ၏ စုစုပေါင်းတန်ဖိုး။

အစရှိသည် တို့ ကို သူ့ကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်းများမှ သေချာပြုစုထားတာ မှန်သော်လည်း သူထပ် ကြည့်သည်။ ။ ဤမေးသူ၊ ဆွေးနွေးသူ အခန်းကဏ္ဍပြီးလျှင် လုပ်ငန်းရှင်အသီးသီး၊ လူကြီးအသီးသီး က မျှော်လင့်

စောင့်စားနေသည့် EAM လုပ်ငန်း၏ ဝင်ငွေစုစုပေါင်းကို ကြေညာရမှာ ဖြစ်တော့ သည် ။

"ဒီး ဒီး"

ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲတွင် ထည့်ထားသည့် ဖုန်းတုန်ခါသံ တဒီးဒီး ကြောင့် ကုမာရ ဖုန်းကို ထုတ်ကြည့်လိုက်သည် ။

မြမဇူသင်း။

စခရင်တွင် ပေါ်လာသော နာမည်ကို ကြည့်လိုက်သည် ။ ဖုန်းက ကို င်ရန်ချက်ပြနေဆဲ။ အနီရောင် နီတီဖိကေးရှင်းကို သူနှိပ်လိုက်သည် ။

နောက် သူဘေးတွင် လက်နောက်ပြန်ပစ်၍ အသင့်အနေအထားနှင့် ရှိနေသော သူ့ပီအေအား-

"ဒီဖုန်းလာရင် လုံးဝမကိုင်နဲ့ ။ ခဏနေ ဟာဝိုင်ရီက မစွတာကေ ဖုန်းဆက်လာခဲ့ရင် ဒီပွဲပြီး တာနဲ့ ငါတို့ ဟာဝိုင်ရီ ဆက်ထွက်ဖို့ မင်း ရယ် ဒီပြင်ထား"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

ကျော်ဇီလှက သူ၏ လက်ထဲမှ ဖုန်းကို တရိုတသေ လှမ်းယူသည် ။

ကျော်ဇီလှ၏ စိတ်ထဲတွင် အလုပ်တွေကို မရပ်မနား non-stop လုပ် နိုင်သော သူဌေး ဖြစ်သူကို အားကျအထင်ကြီးစိတ်က အမြဲတမ်း ကိန်း အောင်းနေတတ်ပါသည် ။

ဆရာ့ကို ကြည့်လိုက်လျှင် အားချိန်ရယ်ကို သတ်သတ်မှတ်မှတ်မရှိ။ အလုပ်တစ်ခုပြီးလျှင် နောက်တစ်ခုပေါ်လာ။ ခု စင်ကာပူရောက်နေလျှင် စင်ကာပူမှာ အေးဆေးရှိလိမ့်မယ်မထင်နှင့်။ တစ်ရက်တည်းတွင် ထိုင်ဝ

မိ၊ ဘန်ကောက်သို့ ရောက်နေတတ်တာမျိုး။

အလည်အပတ်ဟု ထင်ထားလျှင် မှားမည်။

EAM မျိုးစေ့သန္ဓေတည်ရာ USA မှ စ၍ ထိုင်ဝမ်၊ ဘန်ကောက်၊ စင်ကာပူ၊ မလေးနှင့် လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံတွင် EAM ကုမ္ပဏီခွဲပေါင်းများ စွာ ရှိသေးသည် ။

ဒါတောင် နိုင်ငံကြီးအနေနှင့် ပြောခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုနိုင်ငံထဲတွင်းရှိ မြို့တချို့၌ EAM လုပ်ငန်း ခွဲများ မပါဝင်သေးပါ။

Eastern Activated Model ဟု နာမည်တပ်ထားသော်လည်း လုပ်ငန်းစုတိုင်းက အရှေ့ တိုင်းတွင် တည်ရှိတာမဟုတ်။ အနောက်တိုင်း နိုင်ငံတချို့တွင် လည်း ရှိနေပါသေးသည် ။

"ဆရာ"

"ပြော"

ခေါ်သံကြောင့် ကုမာရ ကျော်ဇံလှကို လှမ်းမကြည့်ဘဲ အသံပြုလိုက်သည် ။

"ဆရာ ဒီပွဲပြီးရင် ဟာဝိုင်ရီသွားမယ်ပြောနေတာ ဆီဒိုးနားမှာ အန်ကယ်ဦးမင်းခွန်နဲ့ တွေ့ဖို့ ချိန်းထားတဲ့ ကိစ္စကရော မတွေ့ဖြစ်တော့ဘူးလား"

"ဦးမင်းခွန်နဲ့ တွေ့ဖို့ ချိန်းထားတဲ့ အချိန်က"

"(၂) နာရီပါ ဆရာ"

သူ့စကားကို ကျော်ဇံလှက ဆက်ပေးသည် ။ ကုမာရ အချိန်များကို ပြန်စီကြည့်သည် ။ လက်ရှိ အစည်းအဝေးက မပြီးသေး၊ ပြီးလို့ နားဖို့ မ

စဉ်းစားနှင့်။ နောက်ဘက်တွင် timetable နှင့် အချိန်ပြည့် နေသော သွား
စရာ လာစရာများက ဆီးကြိုနေသည် ။

ဤသို့ ရှုပ်နေသောအလုပ်များ ဖြင့် သူ့နေ့ရက်တို့ သည် တစ်ရက်ပြီး
တစ်ရက် ကုန်ဆုံးမှန်းမသိ ကုန်ဆုံးလာခဲ့သည် ။

ထိုသို့ ကုန်ဆုံးသွားသဖြင့် သူဟာ လက်ရှိလုပ်ငန်းခွင်ကြီးကို စိတ်ကု
န်နေသည် ဟု မထင်ပါ နှင့်။

UK တွင် စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် ဘွဲ့ဒီဂရီများကို ရရှိခဲ့သော
သူသည် စီးပွားရေး လုပ်ငန်း အင်မတန်မှ ဝါသနာကြီးသူဖြစ်ရာ မောရ
နားရမှန်းမသိအောင် ပျော်ရွှင်ရပါသည် ။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို မိဘ၏ လုပ်ငန်းမှို သားသမီးက ဝင်ရော
က်လုပ်ကိုင်ပေးနေရ ခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ သူကိုယ်တိုင် နှစ်သက်သည့် လ
ုပ်ငန်းဖြစ်နေသဖြင့် ငြီးငွေ့ခြင်းတော့မရှိပါ။

"EAM ၏ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ ဦးကုမာရမှ EAM လုပ်ငန်းစု၏ တ
စ်နှစ်တာအတွင်း ဝင်ငွေစုစုပေါင်းကို ဆက်လက်ရှင်းပြမှာ ဖြစ်ပါတယ်
ရှင့်။ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ ဦးကုမာရမှ ရှင်းလင်း ပြောကြားပေးပါရန်
လေးစားစွာ ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါတယ်ရှင့်"

မိန်းမပျို၏ ချိုမြမြသံစဉ်က ခန်းမကြီးတစ်ခုလုံးကို ချိုအေးအေးနှင့်
လွှမ်းသွားပါသည် ။

ကုမာရ ဖိတ်ကြားထားသည့် လူကြီးများကို ဦးညွှတ်ကာ ဝင်ငွေစုစု
ပေါင်းကို ရှင်းပြရပါ သည် ။

ပရိသတ်အပေါင်းတို့ သည် လုပ်ငန်းတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ သူပြော
တိုင်း ဟင်းခနဲ ဟာခနဲ ဖြစ်သွားအောင် ယခုနှစ်ဝင်ငွေသည် တစ်ဟု န်

ထိုးနှင့် တိုးတက်နေခြင်းပင်။

"EAM လုပ်ငန်း ပိုမိုတွင် ကျယ်ဖို့ အားလုံး တစိုက်မတ်မတ်နဲ့ အာရုံစူးစိုက်လုပ်နိုင်ဖို့ အတွက် ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ EAM လုပ်ငန်းတချို့ကို ငှားရမ်းခြင်း၊ တချို့ကို အပြီးရောင်းချခြင်းများကို ပြုလုပ် ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းက ကျွန်တော့်လုပ်ငန်းမှာ အနည်းနဲ့ အများ ဂယက်ထသွားခဲ့တာလည်း လူကြီးမင်းတို့ အသိပါပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်က ဒီခန်းမထဲမှာ ပဲ အဲဒီကိစ္စကြောင့် ကျွန်တော်တို့ EAM ကလူတချို့ EAM ကို စွန့်ခွာသူတွေ ရှိပါတယ်"

အားလုံးက ခေါင်းညိတ်အသိအမှတ်ပြုကြသည် ။ EAM ဟု နာမည်ခံထားသော်လည်း EAM ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် ရှိသော လုပ်ငန်းများက လက်ညှိုးထိုးမလွဲ။ ဟိုတယ်နှင့်ခရီးသွားလာ ရေးလုပ်ငန်းကို အဓိကထားသည် ။ သို့သော်လည်း သွင်းကုန် ထုတ်ကုန်လုပ်ငန်းတွင် EAM ပါသည် ။ Construction ပိုင်းကော အိမ်ရာစီမံကိန်းအထိပါသည် ။ EAM Shopping Centre ဆိုတာကလည်း ရန်ကုန်၊ မန္တလေးမြို့များ တွင် ရှိပါသေးသည် ။

လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်၊ သူ့အသက် (၂၅)ကျော်ခန့်တွင် UK EAM ရုံးခွဲမှ အစ်ကိုဖြစ်သူ ရာဇနှင့် နေရာချင်း ချိန်းလိုက်သည် ။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရှိသော အစ်ကိုဖြစ်သူ ရာဇက UK သို့ရောက်လာပြီး သူက UK မှ တစ်ဆင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရွှေ့လာခြင်းဖြစ်သည် ။

ထိုသို့ရွှေ့လာချိန်တွင် သူက ရိုးရိုးတန်းတန်းမရွှေ့။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိသည် နှင့် EAM လုပ်ငန်းစုအားလုံးကို အကြမ်းဖျင်းလေ့လာသည် ။ မူဝါဒသစ်တွေရေးဆွဲသည် ။

နောက်တော့ EAM အတွင်း ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးလို ဖိစီးမှုများ သော လုပ်င

န်းတချို့အား ရောင်း ခြင်း၊ ငှားခြင်း၊ ရပ်ဆိုင်းခြင်းများ ပြုလုပ်ချိန် လုပ်ငန်းတွင်းမှာ ဝါရင့်လုပ်ငန်းရှင်များ နှင့် ကတောက် ကဆဖြစ်သည်။ ။

လူကြီးတို့ ၏ အမြင် ရှိနေသော လုပ်ငန်းကို မဖျက်သိမ်းချင်။ ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်သော လုပ်ငန်း အား သူများကို မငှားချင်၊ မရောင်းချချင်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းသည် လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကို ကမောက်ကမ မဖြစ်စေနိုင်သည် ဟု ယူဆထားကြသည်။ ။

ထို့ပြင် ကုမာရသည် အလုပ်ရှင်ဟု မည်သို့ဆိုဆို သူတို့ နှင့် အသက်ထက်ဝက်ကျော် ကွာနေ သောအခါ အထင်မကြီး။ အထင်မသေးလျှင် တောင် ဝါနသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် တစ်ယောက် အနေနှင့် သူတို့ အထင်မကြီးတာ မဆန်းပေ။

ထို့အတွက်လည်း ကုမာရက မည်သို့မှ မခံစားရပါ။ ထိုကဲ့သို့ အပေါ်ယံ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားချက်တွေကို အချိန်ကုန်ခံဖို့ အတွက် သူ၌ အချိန်မပေါပေ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူကြီးတချို့ မည်သို့ကန့်ကွက်ကွက် သူက ရအောင် လုပ်သည်။ ။

"မကျေနပ်ခြင်းတွေကြောင့် ဒီစီမံကိန်းကို ကျွန်တော် ရပ်ဆိုင်းသွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူတွေ ကျွန်တော့်ကို မကျေနပ်တာ မုန်းတာတွေတော့ ကျွန်တော်လည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်လုပ်ငန်းကိုတော့ ကျွန်တော် စီစဉ်ထားတဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း ရှေ့ကို ဆက်လျှောက်မယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်"

ဤတွင် ပူးပေါင်းရေး၊ ခွဲထွက်ရေးဆိုပြီး လုပ်ငန်းစုတွင်း နှစ်မျိုးကွဲသွားကြပြန်သည်။ ။

ခွဲထွက်ရေးဆိုတာက စောစောတုန်းက ပြောခဲ့သလိုပင် သူတို့ သား အရွယ်၊ ကောင်လေး တစ်ယောက်၏ ဦးဆောင်မှုအောက်တွင် လိုက်ပါ နေရခြင်းကို သိမ်ငယ်တယ်ထင်သူတွေရှိသည် ။ တချို့က ကုမာရ၏ အပြောအဆိုကြောင့်ပင် ဖြစ်သည် ။

ကုမာရသည် တိကျသည် ၊ ပြတ်သားသည် ၊ စည်းစနစ်ကြီးသည် ၊ လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်လျှင် လူကြီးလူငယ်ဟု မခွဲခြား တာဝန်ဟာ တာဝန်ဟု တထစ်ချ မှတ်ယူကာ ပြောမိဆိုမိ အပြစ်ပေးမိတာ တွေလည်း ရှိသည် ။

ဒါတွေကို အစာမကြေသည့် လူကြီးတွေကတော့ ခွဲထွက်သွားကြသည် ။

အပြောင်းအလဲကို လိုလားသူတချို့ကတော့ လုပ်ငန်းစုမှာ ကျန်ရစ်ပါသည် ။ ထိုလူကြီးများမှာ လည်း ပူးသာပူးပေါင်းနေရသည် အကျိုးအမြတ်ဟာ အရင်အကျိုးအမြတ်ထက် ကျော်လွှားနိုင် မလား။ ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် ဤအစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည် ။

ယခု ကုမာရက ဝင်ငွေအသီးသီး၏ စုစုပေါင်းတန်ဖိုးကို ကြေညာသောအခါ ခန်းမထဲက လူတွေအားလုံး ဟင်ခနဲ ဟာခနဲ ဖြစ်သွားလောက်အောင် အကျိုးအမြတ်က များ လေသည် ။

အခန်း(၂)

"မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအောက်မှာ ခါဦးမိုးတို့ xxx အကြိမ်ကြိမ်ပြီ xxx ဝါဆို ဝသန်မိုးသည်းရင် xxx ငိုမိတယ် xxx တို့ နှစ်ယောက်အတူ ဖူးခဲ့တဲ့ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား ဆံတော်ရှင် xxx စေတီ တော်မှာ တစ်နှစ်တစ်ခါ ဆုတောင်းမည် xxx လွမ်းဆွတ်ခြင်းဝဋ်ကို တပည့်တော် ကျေပါရစေ xxx"

"မင်းရေ မင်း"

လယ်ကွင်းတစ်နေရာဆီကနေ မင်း၏ သီချင်းသံက ဖျံ့လွင့်နေဆဲ။ တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ကျယ်ပြောလှသည့် လယ်ကွင်းပြင်၏ တာသင်းပေါင်ရိုးပေါ်တွင် လင်း မတ်တတ်ရပ်ရင်း ဟိုဟိုဒီဒီ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ။

"မင်းရေ"

လက်နှစ်ဖက်ကို ကန်တော့ပုံသဏ္ဌာန်ချိုးပြီး နှုတ်ခမ်းဝ၌ တွေ့ကာ အသံကို ကျယ်နိုင်သမျှ ကျယ်အောင် အော်လိုက်သည်။ ။

ဟော

လယ်ကွင်းလယ်လောက်ကနေ ထိုးထောင်လာသော ခမောက်တစ်ပိုင်းတစ်စကိုမြင်တော့ လင်း ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လှမ်းလိုက်သည်။ ။

မင်းကလည်း တာပေါင်ရိုးတစ်လျှောက်အတိုင်း ခပ်သွက်သွက်

လျှောက်လာသော ကြယ်စင် လင်းကို မြင်သွားသည်။ ။

မြင်တော့ လင်းလာတာနှင့် စကားပြောလို့ ရအောင် ဘေးနားက တာပေါင်ရိုးပေါ်သို့ တက်ထိုင်လိုက်သည်။ ။ နွေရာသီမို့ တာပေါင်ရိုးတစ် လျှောက်သည် မာကျောအပ်ကွက်လျက်ရှိသည်။ ။

မိုးအခါ ရေတက်ပြီဆိုလျှင် ဤအပ်ကွက်နေသော မြေတွေကြားတွင် ငါးများ ရှိနေတတ်ပြီး ရေပြန်ကျသွားလို့ သား၊ ငါး၊ ဖား လိုက်ရှာသော် သူတို့ အတွက် ဟင်းတစ်ခွက်ဆိုတာ ပြေးမလွတ်ပါ။

ထို့ကြောင့်လည်း ရေကျပြီဆိုတာနှင့် ရွာထဲရှိ ကလေးငယ်များ သူ့ထက်ငါ အရင်ဦးအောင် လယ်ကွင်းတွေဆီ ပြေးလွှား ဖားရိုက် ငါးရှာတတ်ကြသည်။ ။ သူတို့ ငယ်စဉ်ကဆို လင်းနှင့်မင်းဆိုတာ ဖားရိုက် ငါးရှာထွက်ဖော်ထွက်ဖက်။

အရွယ်ရောက်တော့ တစ်ရွာတည်းသားတွေဖြစ်တာ တစ်ကြောင်း၊ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်တာ တစ်ကြောင်းနှင့် လင်းနှင့်မင်း သမီးရည်းစားဘဝသို့ မည်သို့ကူးပြောင်းသွားကြသလဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် မမှတ်မိတော့ပေ။

လင်းတို့ နေထိုင်သော စိန်ဘုရားကုန်းနှင့် ကွင်းကောက် အထကမှာ အတော်ဝေးပါသည်။ ။ ကွင်းကောက် အထက ကျောင်းလေးသည် ကွင်းကောက်မြို့အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ ရွာများ ၏ အားကိုး အားထားပြုရာ ကျောင်းဆိုလျှင်လည်း မမှားချေ။

ကွင်းကောက်မြို့ အနီးတစ်ဝိုက်မှာ ရှိသော ရွာများမှ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ သည် မနက်ဆို စက်ဘီးကိုယ်စီစီး၍ ကွင်းကောက် အထကကျောင်းတွင် ပညာနို့ရည် လာရောက် သောက်သုံးရပါသည်။ ။

မနက်စောစောဆို ရွာတွေဆီမှ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ သည် အဖြူ အစိမ်းလေးများ နှင့် စက်ဘီးလေးတွေ ကိုယ်စီစီး၍ ကွင်းကောက် အထကလေးဆီသို့ လာရောက်ကြသည်။ ။

ထိုကျောင်းသူကျောင်းသားများ ထဲတွင် မင်းနှင့် ကြယ်စင်လင်းတို့ တွေ့လည်း အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ။ မင်းနှင့်လင်းသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက အတူကြီးပြင်းလာသော သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြ ရာ

"ဟေ့ သူငယ်ချင်းရေ . . . မင်းတို့ ငါတို့ ငယ်ငယ်တုန်းကလေ" ဆိုသည့်အတိုင်း ငယ်စဉ် တောင်ကျေး ကလေးဘဝကတည်းက တစ်ယောက်ပဲ နားတစ်ယောက်ဖက်၍ ကြီးပြင်းလာကြသူ။ နောက် တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက်က အနှံ့တာခံနိုင်သူများ ဖြစ်သည်။ ။

ကျေးလက်တောရွာက ဆင်းရဲသား တောင်သူမိဘများမှ ပေါက်ဖွားလာတာချင်း အတူတူ တွင် မင်းတို့ မိသားစုသည် လင်းတို့ မိသားစုထက်များစွာကျပ်တည်းသောသူများ ဖြစ်သည်။ ။

လင်းတို့ မှာ ဆင်းရဲတယ်ဟု ကြွေးကြော်နေသော်လည်း လယ်ဆယ်ဧကမှ ဆယ့်ငါးဧကထိ ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ ။ လယ်များ စွာပိုင်ထားသော်ငြား ထိုလယ်တွေကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျလုပ်မည့် ယောက်ျားသားများကတော့ဖြင့် လင်းတို့ အိမ်တွင် မရှိပါ။

ပြောရလျှင် လင်းတို့ အိမ်ကလေးသည် မိန်းမတိုင်းပြည်ဟု တောင်ခေါ်ရမလောက်။ အဘွား၊ အမေနှင့် လင်းတို့ သားအမိသုံးယောက်အတွက် မှီခိုအားထားရာ အဘိုးနှင့်အဖေသည် အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် ဆုံးပါးသွားခဲ့ပါသည်။ ။

လယ်ပိုင် ယာပိုင်ရှိသော်ငြားလည်း စိုက်ဖို့ ထွန်ဖို့ လူပြန်ငှားရ၊ ရိတ်ဖို့ နုတ်ဖို့ လူပြန်ငှားရ သဖြင့် အကျိုးအမြတ်က လယ်ရှင်ယာရှင်အနေနှင့်

င့် ထင်သလောက်မရပါ။

ဤတွင် မင်းတို့ မိသားစုမှာ ခွန်အားသာစိုက်ထုတ်နိုင်၍ လယ်ပိုင် ယာပိုင်များ မရှိသော လက်လုပ်လက်စားများ ဖြစ်ကြသည်။ ။

မင်းတို့ မိသားစုသည် ကြယ်စင်လင်းတို့ လယ်ယာများ တွင် အခကြေးငွေဖြင့် ဝင်ရောက်လုပ် ကိုင်ကြသည်။ ။ သို့သော် တစ်ရပ်တည်းသားများ မို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နှိမ်ခြင်း၊ မောက်မာခြင်း တော့ အလျှင်းမရှိပါ။

"ခေါ်လိုက်ရတာဟယ်၊ နင်ကလည်း အသံလေး ဘာလေးလည်း ပေး ပါဦး။ ဒီလောက်ခေါ် နေတဲ့ ဟာကို"

လင်းက အမောဖြေရင်း စိတ်တိုခြင်းမရှိဘဲ အပြစ်တင်လိုက်သည်။ ။

သစ်ပင်အောက်တွင် အမောဖြေရန် လျှောက်သွားသော လင်း၏ နောက်သို့ မင်း လိုက်ခဲ့သည်။ ။ ရှေ့ကသွားနေသော လင်း၏ နောက်ပိုင်း အလှကိုလည်း ကြည့်မိလျက်သား။

လင်းသည် အသားမဖြူမညိုနှင့် အရပ်ကလေးကလည်း အနေတော် ရယ်ပါ။ လူကလည်း ပိန်သည် ထဲမပါ။ အနည်းငယ် ပြည့်ဖြိုးသည့် ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲတွင် ပါဝင်ပါသည်။ ။ တက်ထရွန်အင်္ကျီကို ခါးတို လက်စကချုပ် ကာ ချည်လုံချည် ခြေသလုံးပေါ်အောင် ဝတ်ဆင်ထား၏။ ပင်ကိုအားဖြင့် လင်းသည် ဘာလုပ်လုပ်၊ သွက်သွက်လက်လက်မို့ လမ်းလျှောက်တော့ လည်း ခပ်သွက်သွက်။

ခြေလှမ်းလှမ်းလိုက်တိုင်းမှာ ခြေသလုံးသားတွေက ဝင်းခနဲ လက်ခဲ ။

"ဘာတွေများ ရေးကြီးခွင်ကျယ် ဖြစ်နေတာလဲ လင်းရယ်။ နင့်ကိုကြ

ည့်လိုက်တိုင်း ရေးကြီး သုတ်ပျာနဲ့၊ ပြီးရင် ဘာမှ လဲ မဟုတ်ဘူး "

"အံ့မယ် ကောင်စုတ်"

သစ်မြစ်ဆုံပေါ်တွင် ထိုင်ဖို့ ပြင်နေသော လင်းမှာ မင်း၏ စကားကြောင့် မထိုင်ဖြစ်ဘဲ နောက်ဘက်သို့လှည့်ကာ မင်း၏ လက်မောင်းကို လှမ်းထုပစ်လိုက်သည်။

ချစ်စနိုးနဲ့ ထုခြင်းမဟုတ်သဖြင့် နာသွားသည်။ မင်းက လင်းထိုင်မည့် နေသည့်နေရာတွင် ကတ်သီးကတ်သတ် ဝင်ထိုင်သဖြင့်

"သွားစမ်းပါ မင်းရာ၊ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ထိုင်စမ်းပါ"

မင်းက လင်းတွန်းထုတ်သည့်ကြားမှ ကိုယ်ကို တောင့်ခံကာ လင်းဘက်သို့ ကိုယ်ကြီး ဇွတ်မှီချကာ-

"ကိုယ့်ရည်းစားနား ကိုယ်ထိုင်တာ မထိုင်ရဘူးလား။ သူများ ချစ်သူတွေများ ကြည့်လိုက်၊ အတူတူတွေ့ကြပြီဆိုရင် အမြဲ သာသာယာယာ"

"မင်းနော်"

"ဟောဗျာ အကောင်းလည်း ပြောရသေးတယ်။ မှန်တာပြောတော့ ရွာပြင်ထုတ်ခံရတယ် ဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့။ အမှန်တရားပြောတော့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ရှက်ရမ်းရမ်းပြီး ငါ့ကို တွန်းနေတာလေ"

"သွားစမ်းကွာ"

မင်း ဘယ်လိုဆွဲဆွဲတားတားသည့်ကြားမှ လင်း မင်းဘေးကနေ ဖျတ်ခနဲ မတ်တတ်ထရပ် ကာ ခြေတစ်လှမ်း ဘေးသို့ရွှေ့ရင်း-

"နင်လေ အရင်လိုမဟုတ်တော့ဘူး။ နင် အဲဒီလိုတွေပြောရင် ငါသိပ်ကြောက်တာပဲ မင်းရယ်။ နင်ဟာ ငါ့သူငယ်ချင်း မင်းသျှင်နောင်

မဟုတ်တော့သလို ခံစားရတယ်"

"ဟုတ်စရာလား၊ ငါက အခု နင်နဲ့ ဘာလဲ။ ခုထိ ငါ့ကို သူငယ်ချင်းလို့ ပြောနေတုန်းပဲနော်။ မချစ်တာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ လင်းရာ။ ချစ်သူသဘာဝ သာသာယာယာ နေချင်တာ ငါ့အပြစ်လား။ ပြီးတော့ ငါကကော နင့်ကို မျက်ရည်နဲ့ မျက်ခွက်ဖြစ်ကျန်အောင် လုပ်ခဲ့မယ့်သူလား။"

မင်းပြောနေတာတွေက အမှန်တရားပေမဲ့ ထိုအမှန်တရားကိုပဲ လင်း လက်မခံချင်သလိုလို။ ချစ်သူဘာသာဘာဝ လက်ကိုင် ပခုံးကိုင် တာမျိုးကို အခါအားလျော်စွာ ဘာမှ မပြောပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ရံ သဘာဝ ထက် ကျော်လွန်လာသည့် အပြုအမူများ ပြုမူဖို့ မင်းကြိုးစားလျှင် လင်း ချစ်သူနှင့် ချိန်းတွေ့ နေရသည် မထင်။ ကြောက်ဖူးတွေ တုန်တာပဲသိသည် ။

နောက် မင်း သူမကို နောက်ထပ်ကြုံစည်လို့ မရအောင် ခပ်ဝေးဝေး တိုးရွှေ့ရင်း -

"မင်းရယ် . . . ဒီလို မဟုတ်မဟတ် အတတ်တွေကို နင် ဘယ်လိုတတ်ခဲ့တာလဲ။ ငါ နင့်ကို ချစ်တယ်။ အရမ်းချစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့"

လင်းက ဒါပေမဲ့ဖြစ်သလို မင်းကလည်း သူ့ကို မျက်လုံးစိမ်းနှင့်ကြည့်ကာ လင်းကို သိပ်တော့ မကြည့်လင်။

တစ်ခါတလေ-

"လင်းကို ရည်းစားထားရတာ တစ်ခါတလေ အရူးတစ်ယောက်ကို ရည်းစားထားတာ လောက်တောင် ဖီလင်မရှိဘူးတဲ့ "

သူ ဘာတွေပြောနေသလဲ လင်း ဉာဏ်မီသလောက် စဉ်းစားကြည့်သည် ။ စဉ်းစားလို့ ကလည်း မတတ်။

အခန်း(၃)

"ပြောပါဦး . . . ဒီလောက် အမောတကော ခေါ်ရတဲ့ အကြောင်းအရင်း"

"ဪ အင်း အင်း၊ နင် မြို့မှာ အ လုပ်သွားလုပ်မယ့်အကြောင်း ငါ့ကို ဘာလို့ ကြိုမပြောတာ လဲ မင်း။ ငါသိသင့်တယ်လို့ နင် မထင်တာလား။ ဒါမှ မဟုတ် ငါသိဖို့ မလိုဘူးလို့ နင်တွေးထား တာလား"

" - - - - "

လင်းထံမှ တုန်ယင်သောမေးသံ ထွက်လာသောအခါ မင်း ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည် ။ ထို့ကြောင့် လင်း၏ အကြည့်နှင့် မဆုံဖြစ်အောင် မျက်နှာကို အတန်ငယ်လွှဲထားလိုက်သည် ။

အမှန်အတိုင်းပြောလိုက်လျှင် လင်းကို စစ်တုန်းကတည်းက ပြောလိုက်လျှင် ခုလို ဝမ်းနည်း သွားမည်ကို သူ စောစောကတည်းက ကြိုသိနှင့်သည် ။ ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်မြို့တွင် အ လုပ်သွားလုပ် မည့်အကြောင်း လင်းကို ပေးမသိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

"ဦးသာလှက ဟုတ်တယ်ပြောမှ ငါ့မှာ ဟာခနဲ ဟင်ခနဲ ဖြစ်သွားရတယ်။ ဒီမှာ လည်း အဆင် ပြေနေလျက်နဲ့ ဘာလို့ အဝေးမှာ အ လုပ်သွားလုပ်ချင်တာလဲ မင်း"

"ဘာ ဒီမှာ အဆင်ပြေနေတယ် ဟုတ်လား။ ဘာအဆင်ပြေတာလဲ။

ဘာလုပ်လုပ်၊ ကျောကုန်း စုတ်အောင်လုပ်လုပ်၊ ခြေလက် အသားမာတတ်အောင်လုပ်လုပ်၊ တစ်နေ့ဝင် တစ်နေ့ထွက် မနား စတမ်း လုပ်လုပ် စားသောက်ရုံကလွဲလို့ မစုမိ မဆောင်းမိတဲ့ အခြေအနေက အဆင်ပြေနေတယ်လို့ နင် ထင်နေလား လင်း"

" - - - - - "

စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် အော်မေးလိုက်သော သူ့ကို လင်းက ပြူးကြောင့်စွာ ငေးကြည့်သည်။ ။ ထိုအကြည့်ထဲတွင် ဝမ်းနည်းမှုအပြင် ထိတ်လန့်မှုပါနေသဖြင့် မင်း ကိုယ့်လေသံကို ကိုယ်လျော့ဖို့ သတိရသွားသည်။ ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လင်းသည် သူ၏ ချစ်သူ မဟုတ်လား။ သို့သော် သူဘာကြောင့် ရန်ကုန်ရွှေမြို့ တော်ဆီသို့ အ လုပ်သွားလုပ်သလဲဆိုတာတော့ လင်းသိအောင် ပြောပြရမည်။

"လူလောကရဲ့ အနှစ်သာရက ဘာလို့ နင်ထင်လဲ လင်း။ မသေထမင်း မသေဟင်းစားပြီး သေမင်းလာအခေါ်ကို ထိုင်စောင့်နေတာကို လူ့ဘဝလို့ ထင်လား။ ဆင်းရဲတဲ့ လူမှာ ပဲဖြစ်ဖြစ် ချမ်းသာ တဲ့ လူမှာ ပဲဖြစ်ဖြစ် အောင်မြင်ချင်စိတ်၊ တိုးတက်ချင်စိတ်၊ ကြီးပွားချမ်းသာချင်စိတ် ရှိကြတာချည်းပဲ။ ပြီးတော့ ငါ ဒီကျောပြ ငမဲ့ဘဝကနေ ရုန်းထွက်ချင်ပြီ"

"နင် စကားတွေ အရမ်းတတ်တာပဲ မင်းရယ်"

ရွာက သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ မင်း စကားအတတ်ဆုံးဆိုတာ သိပေမဲ့ ဒီလောက်ထိ သူ့ဘဝကို နာကြည်းကာ အထိနာနေလိမ့်မည်ဟု လင်း မထင်ခဲ့။

"နောက် ငါ အဆိုတော်ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုတာ နင်လည်း သိသားပဲ"

မင်းရယ် မျှော်လင့်ချက်နှင့် မျက်လုံးတစ်စုံ
အရောင်တောက်သွားသော မင်းမျက်နှာကို လင်း မကြည့်ရက်။

တကယ်တမ်းကျတော့ မင်းဆိုတဲ့ ချစ်သူလေးက အသံကောင်းရုံသာ
မက ရုပ်လည်း သိပ်ချော တယ်ဆိုတာ လင်းသိပါသည်။ ။

ရွာထဲမှာ ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကွင်းကောက်မြို့မှာ ပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းဟာ လင်းကို
ချစ်တယ်ဆိုတာ လင်းသိပ် ကံကောင်းတာပဲဟု သူများ တွေပြောလျှင်
လင်းပျော်သည်။ ။

နောက်ပြီး မင်းလို ရုပ်ချောသူတစ်ယောက်က လင်းလို သာမန်မိန်း
ကလေးတစ်ယောက်ကို ချစ်ခင်စုံမက်တာဟာလည်း လင်း၏
ကံကောင်းခြင်းတစ်မျိုး မဟုတ်ဘူး လား။

မင်းသည် ဘဝကံအကျိုးပေးနည်း၍ သာ ဆင်းရဲသော အမိအဖ၏ ဝ
မ်းတွင် လူဖြစ်လာရ သည်။ ။ သူ၏ ရုပ်သွင်ကမူ ဗေဒင်ဆရာများ ဟောန
ည်းပြောရလျှင် ကောင်းစားမည့်ရုပ်မျိုး ဖြစ်သည်။ ။

ယခုတောင် အရောင်ညစ်သော ပုဆိုးကို ခပ်တိုတိုဝတ်ထားပြီး ဟို
နားအစုတ်၊ ဒီနားအစုတ် နှင့် အဖာအစပ်များ သော ရုပ်ကွက်အင်္ကျီကို ဝ
တ်ထားတာတောင် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တောက်ပ နေသည်။ ။

တစ်နည်းဆိုရသော် နာမည်ကြီးမင်းသားတစ်ယောက် တောရွာတွင်
ဆင်းရဲသားဇာတ်ရုပ်ကို လာရောက် သရုပ်ဆောင်နေသည် နှင့် မခြား။

"မင်းရယ် . . . နင်ဟာလေ ဆုတောင်းကောင်းလိုက်တာဟယ်"

ဟု ကြယ်စင်လင်းတို့ ချီးကျူးပြီဆိုလျှင် မင်းမှာ လင်း၏ မျက်နှာအ
နီးတစ်ဝိုက်သို့ လက်သီး တပြုပြင်ဖြင့် -

"လာရွဲ့နေတာလား ဝဲလေး"

ဟု ခပ်ကျိတ်ကျိတ်ပြောတတ်သည်။ ။ လင်းကတော့ မင်း၏ လက်သီး ဆုပ်ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆွဲယူကာ ရင်ခွင်တွင် ဖေးကပ်ထားရင်း -

"လူတိုင်းမှာ ပြီးပြည့်စုံမှုမှ မရှိဘဲ မင်းရယ်။ ချမ်းသာတဲ့ သူကလည်း ချမ်းသာတဲ့ အလျောက် အလွန်ဆင်းရဲတဲ့ လူကလည်း ဆင်းရဲတဲ့ အလျောက် အလိုမပြည့်မှုတွေ ရှိနေတတ်ကြတာလေ။ နင် တောင် မပြည့်စုံရတဲ့ ကြားထဲ ရပ်ကလည်း ဒဿဂီရိဘီဘူးလိုဖြစ်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ကိုယ့်ဘဝ ထဲက ကောင်းတာလေးတွေ ဖြည့်တွေးပြီး ကျေနပ်လိုက်စမ်းပါဟာ"

"မဆိုးဘူး၊ နင် ငါ့လောက်နီးနီး တော် လာပြီ။ ဒါပေမဲ့ နင့်ဆုံးမစကားတွေက သီအိုရီပိုင်းပဲ ရှိတယ် လင်း။ လောကမှာ သီအိုရီသမား လူတိုင်းဖြစ်နိုင်တယ်။ လက်တွေ့သမားဆိုတာ ရှားတယ်"

ချီးကျူးတော့မလိုလိုနှင့် အဖျားရှူး၍ ကိုယ့်ကို ပုတ်ခတ်သွားသော မင်းကို လင်း စိတ်မကွက်ပါ။

ကိုယ့်ဘဝကိုကိုယ် အကောင်းလေးဘက်က လှည့်တွေးပြီး ကျေနပ်လိုက်ပါဟု ပြောတတ် သော လင်းအား မင်းက လောကတွင် ရှိတာလေးနှင့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲတတ်သောသူများ သည် ဘယ်တော့မှ မကြီးပွား မချမ်းသာဟု ဆိုသည်။ ။

လူဆိုတာ ဘာလုပ်လုပ် ‘ချင်’ဆိုတဲ့ ဇော ရှိမှ သာ အောင်မြင်မည်၊ တိုးတက်မည်၊ ဖြစ်ချင် လိုက်တာဆိုတာ စိတ်မရှိဘဲ ဒါလေးပဲ အဆင်ပြေပါတယ်တွေ့နေလျှင် ဘယ်တော့မှ တိုးတက် လိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း။

ဆယ်တန်းကျကြတာချင်းတူလျှင်တောင် လင်းက စာမလိုက်နိုင်၍ ကျခြင်းဖြစ်ပြီး မင်းက တော့ စာလိုက်နိုင်သော်လည်း မပြည့်စုံမှုတွေရ

ယ်၊ အခြားသော အကြောင်းတရား တချို့ကြောင့် စာမေးပွဲကျခြင်းဖြစ် သည် ။

ဖျတ်ထိုးဉာဏ်လည်း ရှိသည် ။ စကားလည်း ကြွယ်သည် ။ ဤသို့ သောသူကို လင်း ယခုမပြော နှင့် ငယ်စဉ်ကလေးဘဝကတောင် နိုင် အောင် မပြောဆိုတတ်ခဲ့ပါ။

"အခု နင် ရန်ကုန်မှာ အ လုပ်သွားလုပ်ရုံနဲ့ အဆိုတော်ဆိုတာ ဖြစ် လာတော့မှာ တဲ့ လား မင်း ရယ်။ အနုပညာနယ်ပယ်ဆိုတာ ငါတို့လို လ ယ်ထဲက မတက်ရတဲ့ သူတွေအဖို့ ဝေးလွန်းပါတယ် ဟယ်။ နောက်တစ် ခုက နင့်ကို အားကိုးနေရတဲ့ အရီးတို့ ကိုလည်း နင် ထောက်သင့်တယ်"

ဒီဘက်နှစ်တွင် မင်း၏ ဖခင် ဦးသာလှ၏ ကျန်းမာရေးမှာ တရှောင် ရှောင်ဖြစ်နေသည် ။ တစ်သက်လုံး ပင်ပန်းဆင်းရဲခဲ့ခြင်း၏ ဒဏ်တွေက လူကို အရွယ်အတိုင်ခင် အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းတွေ ဖြစ်လာစေသလားမသိ ။

ဦးသာလှမှာ အသက် (၅၀) ဝန်းကျင်ခန့်သာ ရှိသေးသော်လည်း (၅၀) နှင့်မတူ အသက် (၇၀)ခန့်ရှိသော အဘိုးအိုကြီး တစ်ယောက်နှင့်ပဲ တူ နေရလောက်အောင် ရုပ်က ကျလွယ်လေသည် ။

"ငါ အခုသွားလုပ်မယ်ဆိုတာလည်း အဖေတို့ အမေတို့ ကို ထောက် လွန်းလို့ သွားမှာ ။ ငါ သွားခါစတော့ ခဏတစ်ဖြုတ် ကသီလင်တ ဖြစ်မှာ ပါ။ ငါလည်း ဟိုမှာ အထိုင်ကျသွားရင် ပိုက်ဆံ တွေ ပြန်ပို့နိုင်မှာ ပါ။ စုမိဆောင်းမိရင်တော့ အိမ်လေး ဘာလေး ငှားသင့်ရင် ငှားရမှာ ပဲ။ ဒီလို ရွံ့တော့ ထဲက မတက်ရတဲ့ ဘဝကို ပြန် လာပြီး လယ်ပိုင်ယာပိုင်လည်း မလုပ်ချင်ဘူး"

မင်းပြောနေပုံက သူ့ချစ်သူ ကြယ်စင်လင်းအား အသိပေးနေသည် နှ

င့်မတူ။ တစ်ဦး တစ်ယောက်ကို တိုင်တည်ပြီး ပြောနေသည့်ဟန်။

လင်း လည်ချောင်းတွင် တစ်ဆို့နေသောကြောင့် ဘာစကားမှ ပြော၍ မရသေးပေ။ အဆိုတော် သိပ်ဖြစ်ချင်လွန်းသည့် မင်း၏ ဆန္ဒကို သိနေသဖြင့် ကိုယ့်မုန့်ဖိုးလေးတွေ ကျိတ်စုခဲမိသည့်အကြောင်း ဘယ်လို ပြောထွက်ပါ့မလဲ။

အိမ်မှာ ဘာမှန်ပဲလုပ်လုပ် သူ့ကို စားစေချင်စိတ်နှင့် အရင်ဦးဆုံး ပြေးခေါ်ခဲ့မိသည့် အကြောင်းတရားတွေကို မင်း မေ့လျော့နေတာလား။

နင့်ရဲ့ လောဘ၊ မောဟတွေကြားမှာ ငါက ဘယ်ထောင့်ကနေ ဖြစ်နေရတာလဲ မင်း။ တစ်ခါမှ မကပြရဘဲ ထိုင်ကြည့်နေရတဲ့ နောက်တန်းက မင်းသမီးက ငါလား။ နှစ်ပါးသွား ထကချင်ပေမဲ့ နင်ကတော့-

"အလုပ်လာခေါ်တဲ့ သူရှိပြီဆိုတော့ ငါ ပြင်ဆင်စရာရှိတာတွေ ပြင်ဆင်ရဦးမယ်။ ဒီနေ့တော့ ငါ အလုပ်နားပြီ လင်း"

"မင်း"

"ဟင်"

သစ်မြစ်ဆုံပေါ်မှ ထရပ်၍ ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာ ပြောနေသော မင်း၏ လက်တစ်ဖက်ကို လင်း ကပျာကယာ လှမ်းဆွဲလိုက်သည် ။ ငုံ့ကြည့်လာသော မင်း၏ အရောင်တောက်ပနေသော မျက်ဝန်း တွေကြောင့်-

"နင် အစစအရာရာ ဂရုစိုက်နော်"

ဟု ပြောလိုက်မိပေမဲ့ တကယ်တမ်း ပြောချင်တဲ့ စကားတွေက ကိုယ့်ကိုမမေ့သွားဖို့ ဆိုတာ တော့။
